ISSN 1977-0766

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 17

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

19 stycznia 2013

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony** 1

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 20/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony** 13

Cena: 3 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 19/2013

z dnia 15 stycznia 2013 r.

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 19 stycznia 2009 r. Rada upoważniła Komisję do negocjacji w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich wielostronnej umowy o handlu, z państwami członkowskimi Wspólnoty Andyjskiej, które zamierzają zawrzeć ambitną, kompleksową i wyważoną umowę o handlu.

(2) Po zakończeniu negocjacji Umowa o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony („umowa") została podpisana w dniu 26 czerwca 2012 r., Parlament Europejski wyraził zgodę na jej zawarcie w dniu 11 grudnia 2012 r. i ma ona być stosowana zgodnie z jej art. 330.

(3) Konieczne jest określenie najbardziej odpowiedniej procedury w celu zagwarantowania skutecznego stosowania niektórych postanowień umowy dotyczących dwustronnej klauzuli ochronnej, oraz procedury stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów uzgodnionego z Kolumbią i Peru.

(4) Należy również ustanowić odpowiednie mechanizmy ochronne, aby zapobiec powstaniu poważnej szkody dla unijnego sektora uprawy bananów, który jest sektorem o dużym znaczeniu dla producentów rolnych w wielu najbardziej oddalonych regionach Unii. Niewielkie możliwości zróżnicowania produkcji w tych regionach spowodowane ich warunkami naturalnymi sprawiają, że sektor bananów jest szczególnie wrażliwy. Dlatego też konieczne jest ustanowienie skutecznych mechanizmów zarządzania preferencyjnym przywozem z odnośnych państw trzecich, aby zagwarantować utrzymanie najlepszych możliwych warunków unijnej produkcji bananów, z uwagi na fakt, iż jest to kluczowy sektor pod względem zatrudnienia na pewnych obszarach, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych.

(5) Należy zdefiniować pojęcia „poważna szkoda", „groźba poważnej szkody" i „okres przejściowy", o których mowa w art. 48 umowy.

(6) Zgodnie z art. 48 umowy zastosowanie środków ochronnych powinno być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że powoduje to powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla producentów krajowych produkujących towary podobne lub bezpośrednio konkurujące.

(7) Należy umożliwić zastosowanie specjalnych przepisów ochronnych w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że poważnie pogarsza to sytuację gospodarczą lub grozi poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej któregokolwiek z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(8) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 50 umowy.

[1] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2012 r.

(9) Działania związane z monitorowaniem i przeglądem umowy, prowadzeniem dochodzeń, a także, w razie konieczności, z nałożeniem środków ochronnych powinny odbywać się w jak najbardziej przejrzysty sposób.

(10) Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania umowy oraz stosowania środków ochronnych i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów.

(11) Wyzwania dotyczące przestrzegania w Kolumbii i Peru praw człowieka, praw socjalnych, pracowniczych i środowiskowych w związku z produktami z tych państw wymagają ścisłego dialogu między Komisją i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego Unii.

(12) Należy podkreślić znaczenie przestrzegania międzynarodowych standardów pracy określonych i nadzorowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy.

(13) Komisja powinna monitorować przestrzeganie przez Kolumbię i Peru standardów socjalnych i środowiskowych określonych w tytule IX umowy.

(14) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody, na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

(15) W związku z powyższym kluczowe znaczenie dla ustalenia, czy spełnione są warunki zastosowania środków ochronnych ma wiarygodność danych statystycznych dotyczących całości przywozu z Kolumbii i Peru do Unii.

(16) W niektórych przypadkach wzrost przywozu skoncentrowany w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów lub państw członkowskich Unii może poważnie pogorszyć lub może grozić poważnym pogorszeniem lub też może spowodować powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody w ich sytuacji gospodarczej. W przypadku zwiększonego przywozu skoncentrowanego w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów lub państw członkowskich Unii Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia uprzednich środków nadzoru.

(17) Zgodnie z art. 51 umowy, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja powinna opublikować zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(18) Zgodnie z art. 51 umowy należy określić szczegółowe przepisy regulujące wszczynanie dochodzeń, dostęp zainteresowanych stron do zebranych informacji oraz kontrolę tych informacji przez zainteresowane strony, wysłuchiwanie zainteresowanych stron, których to dotyczy, oraz zapewnienie im możliwości przedstawienia swoich opinii.

(19) Zgodnie z art. 49 umowy Komisja powinna pisemnie powiadomić Kolumbię i Peru o wszczęciu dochodzenia oraz przeprowadzić konsultacje z Kolumbią i Peru.

(20) Na mocy art. 51 ust. 4 umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzenia oraz terminów ustalenia, czy środki ochronne są odpowiednie, z myślą o zapewnieniu jak najszybszego dokonywania takich ustaleń, w celu zwiększenia pewności prawa dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

(21) Zastosowanie każdego środka ochronnego powinno być poprzedzone dochodzeniem, z zastrzeżeniem możliwości zastosowania tymczasowych środków ochronnych przez Komisję w krytycznych okolicznościach, o których mowa w art. 53 umowy.

(22) Ścisłe monitorowanie powinno ułatwić terminowe podjęcie decyzji w sprawie ewentualnego wszczęcia dochodzenia lub nałożenia środków. Dlatego też od dnia rozpoczęcia stosowania umowy Komisja powinna regularnie monitorować przywóz bananów. Na należycie umotywowany wniosek należy rozszerzyć monitorowanie na inne sektory.

(23) Należy umożliwić szybkie zawieszanie ceł preferencyjnych na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, gdy przywóz przekroczy określoną roczną wielkość progową przywozu. Przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym zastosowaniu mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów należy uwzględnić stabilność unijnego rynku bananów.

(24) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia powstaniu poważnej szkody lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 52 umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.

(25) Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z państwem, na który mają wpływ te środki.

(26) Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, przewidzianych w umowie, wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych

środków ochronnych, wprowadzania uprzednich środków nadzoru, zakończenia dochodzenia bez wprowadzania środków oraz tymczasowego wstrzymywania preferencyjnych ceł ustanowionych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów uzgodnionego z Kolumbią i Peru. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ([1]).

(27) W przypadku przyjmowania środków nadzoru i tymczasowych środków ochronnych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki tych środków i ich sekwencyjną logikę w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. W przypadku gdyby opóźnienie we wprowadzaniu tymczasowych środków ochronnych miało spowodować trudną do naprawienia szkodę, Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.

(28) Ze względu na charakter i stosunkowo krótki okres obowiązywania środków przewidzianych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów oraz w celu zapobieżenia negatywnym skutkom dla sytuacji na unijnym rynku bananów Komisja powinna również przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do tymczasowego zawieszenia stosowanego preferencyjnie cła ustanowionego w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów lub w celu ustalenia, że takie tymczasowe zawieszenie cła nie jest odpowiednie. W przypadku zastosowania aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie należy stosować procedurę doradczą.

(29) Komisja powinna wykorzystywać mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów w sposób staranny i skuteczny, aby uniknąć groźby poważnego pogorszenia sytuacji lub poważnego pogorszenia sytuacji producentów w najbardziej oddalonych regionach Unii. Od dnia 1 stycznia 2020 r. ogólny dwustronny mechanizm ochronny, w tym szczegółowe przepisy dotyczące regionów najbardziej oddalonych, pozostaje w mocy.

(30) W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A i dodatku 5 do załącznika II (Dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) oraz w dodatku 1 (Znoszenie ceł) do załącznika I do umowy, zastosowanie powinien mieć art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]).

([1]) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.
([2]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

(31) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do produktów pochodzących z Unii lub z Kolumbii lub Peru,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OCHRONNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „produkt" oznacza towar pochodzący z Unii lub z Kolumbii lub Peru. Produkt stanowiący przedmiot dochodzenia może obejmować jedną lub kilka pozycji taryfowych lub ich podsegment w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej lub jakąkolwiek segmentację produktów powszechnie stosowaną w przemyśle unijnym;

b) „zainteresowane strony" oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu;

c) „przemysł unijny" oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, prowadzących działalność na terytorium Unii, producentów unijnych, których łączna produkcja produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tych produktów lub, w przypadku gdy produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny jest tylko jednym z szeregu produktów wytwarzanych przez producentów unijnych, konkretne działania służące produkcji produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;

d) „poważna szkoda" oznacza znaczący ogólny uszczerbek;

e) „groźba poważnej szkody" oznacza poważną szkodę, której powstanie jest w sposób oczywisty nieuchronne.

f) „poważne pogorszenie" oznacza znaczące zakłócenia w danym sektorze lub przemyśle unijnym;

g) „groźba poważnego pogorszenia" oznacza znaczące zakłócenia, które są w sposób oczywisty nieuchronne;

h) „okres przejściowy" oznacza dziesięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania umowy w odniesieniu do produktu, dla którego w harmonogramie znoszenia ceł dla towarów pochodzących z Kolumbii i Peru, określonym w podsekcji 1 i 2 sekcji B dodatku 1 (Znoszenie ceł) do załącznika I do umowy („harmonogram znoszenia ceł") przewidziano okres znoszenia ceł krótszy niż dziesięć lat lub okres znoszenia ceł plus trzy lata w przypadku produktu, dla którego w harmonogramie znoszenia ceł przewidziano okres znoszenia ceł wynoszący dziesięć lat lub więcej.

Ustalenie istnienia groźby poważnej szkody w rozumieniu akapitu pierwszego lit. e) opiera się na sprawdzalnych faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach lub nikłym prawdopodobieństwie. Aby ustalić istnienie groźby poważnej szkody, bierze się pod uwagę między innymi sporządzone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, prognozy, szacunki i analizy.

Artykuł 2

Zasady

1. Środek ochronny może zostać nałożony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy produkt pochodzący z Kolumbii lub Peru jest, na skutek obowiązywania koncesji taryfowych na ten produkt przyznanych na podstawie umowy, przywożony do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że powoduje to powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

2. Środek ochronny może przyjąć jedną z następujących form:

a) zawieszenie dalszego obniżania stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w harmonogramie znoszenia ceł;

b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z dwóch następujących poziomów:

— stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w momencie wprowadzania środka, lub

— stawki podstawowej określonej w harmonogramie znoszenia ceł.

Artykuł 3

Monitorowanie

1. Komisja monitoruje ewolucję danych statystycznych dotyczących przywozu bananów z Kolumbii i Peru. W tym celu Komisja regularnie współpracuje i prowadzi regularną wymianę danych z państwami członkowskimi i przemysłem unijnym.

2. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanych sektorów przemysłu Komisja może rozważyć rozszerzenie monitorowania na inne sektory.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z monitorowania zawierające aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z Kolumbii i Peru, jak również dotyczące tych sektorów, na które rozszerzono monitorowanie.

4. Komisja monitoruje przestrzeganie przez Kolumbię i Peru standardów socjalnych i środowiskowych określonych w tytule IX umowy.

Artykuł 4

Wszczęcie postępowania

1. Postępowanie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla Komisji oczywiste, że w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5 istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania zawiera dowody potwierdzające spełnienie warunków nałożenia środka ochronnego, określonych w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

3. Postępowanie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub regionów najbardziej oddalonym, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków wszczęcia postępowania, zgodnie z art. 5 ust. 5.

4. Jeżeli tendencje w przywozie z Kolumbii lub Peru zdają się wymagać wprowadzenia środków ochronnych, państwo członkowskie informuje o tym Komisję. Informacje te obejmują dostępne dowody, zgodnie z art. 5 ust. 5.

5. Gdy Komisja otrzyma wniosek o wszczęcie postępowania lub uzna wszczęcie postępowania z własnej inicjatywy za odpowiednie zgodnie z ust. 1, przekazuje te informacje państwom członkowskim.

6. W przypadku gdy oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* – zgodnie z art. 5 ust. 5 – uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna postępowanie i publikuje zawiadomienie o jego wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie postępowania następuje w terminie jednego miesiąca od otrzymania przez Komisję wniosku lub informacji zgodnie z ust. 1.

7. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 6:

a) przedstawia się streszczenie otrzymanych informacji oraz wzywa się do przekazywania Komisji wszelkich istotnych informacji;

b) określa się termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje stanowiska na piśmie oraz przekazywać informacje, jeśli te stanowiska i informacje mają być uwzględnione w postępowaniu;

c) określa się termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 9.

Artykuł 5

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja rozpoczyna dochodzenie. Termin określony w ust. 3 rozpoczyna bieg z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji w sprawie wszczęcia dochodzenia.

2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu spełnienia każdego takiego żądania. Jeżeli informacje te są przedmiotem ogólnego zainteresowania i nie są poufne w rozumieniu art. 12, dodaje się je do dokumentów niepoufnych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

3. W miarę możliwości dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od jego wszczęcia. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby zainteresowanych stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja informuje wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając jego przyczyny.

4. Komisja dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków określonych w art. 2 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wpływające na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu ustalenia zaistnienia poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogły spowodować powstanie poważnej szkody lub grożą powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

6. Zainteresowane strony, które przekazały informacje zgodnie z art. 4 ust. 7 lit. b), oraz przedstawiciele Kolumbii lub Peru mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub państw członkowskich, pod warunkiem że informacje te są istotne dla sprawy i nie są poufne w rozumieniu art. 12 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zainteresowane strony, które przekazały informacje mogą przedstawić Komisji swoje stanowisko w sprawie informacji. W przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* na poparcie tego stanowiska, Komisja uwzględnia takie stanowisko.

7. Komisja zapewnia, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

8. Komisja, gdy tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepoufnych za pomocą platformy internetowej, którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 12. Dostęp do tej platformy internetowej otrzymają zainteresowane strony, państwa członkowskie i Parlament Europejski.

9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron, w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik dochodzenia może rzeczywiście wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.

Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja ponownie wysłuchuje zainteresowane strony.

10. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudnione, Komisja może dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględnia ona takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.

11. Komisja powiadamia na piśmie Kolumbię lub Peru o wszczęciu dochodzenia i nałożeniu tymczasowych lub ostatecznych środków ochronnych.

Artykuł 6

Uprzednie środki nadzoru

1. Komisja może przyjąć uprzednie środki nadzoru w odniesieniu do przywozu z Kolumbii lub Peru, w przypadku gdy:

a) tendencje przywozowe dla produktu mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 2 i 4; lub

b) ma miejsce gwałtowny wzrost przywozu bananów skoncentrowany w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów Unii.

2. Komisja przyjmuje uprzednie środki nadzoru zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

3. Uprzednie środki nadzoru przyjmuje się na czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, okres obowiązywania tych środków upływa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu, następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia ich wprowadzenia.

Artykuł 7

Nałożenie tymczasowych środków ochronnych

1. Tymczasowe środki ochronne stosuje się w krytycznych okolicznościach, w których opóźnienie spowodowałoby trudne do naprawienia szkody, stosownie do wstępnych ustaleń w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające, że w wyniku obniżenia lub zniesienia cła zgodnie z harmonogramem znoszenia ceł przywóz produktu pochodzącego z Kolumbii lub Peru zwiększył się i że powoduje powstanie poważnej szkody lub grozi powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2. W przypadku szczególnie pilnej potrzeby, w tym w przypadku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 4.

2. W przypadku wystąpienia przez jedno z państw członkowskich z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Okres stosowania tymczasowych środków ochronnych nie może przekroczyć 200 dni kalendarzowych.

4. Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na fakt, iż dochodzenie wykazało, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 2 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych tymczasowych środków ochronnych są automatycznie zwracane.

5. Tymczasowe środki ochronne stosowane są w odniesieniu do każdego produktu wprowadzanego do swobodnego obrotu po dniu wejścia w życie tych środków. Takie środki nie mogą jednak uniemożliwiać wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, w przypadku gdy punkt docelowy przywozu takich produktów nie może zostać zmieniony.

Artykuł 8

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

1. W przypadku gdy z ostatecznych ustaleń wynika, że warunki określone w art. 2 ust. 1 nie są spełnione, Komisja przyjmuje decyzję kończącą dochodzenie i postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie przedstawiające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich istotnych kwestiach faktycznych i prawnych.

Artykuł 9

Nałożenie ostatecznych środków ochronnych

1. W przypadku gdy ustalone ostatecznie fakty wskazują, że spełnione zostały warunki określone w art. 2 ust. 1, Komisja zwraca się do władz Kolumbii lub Peru o przeprowadzenie konsultacji zgodnie z art. 49 umowy. W przypadku gdy w ciągu 45 dni nie zostanie znalezione satysfakcjonujące rozwiązanie, Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu ostatecznych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych elementów stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń.

Artykuł 10

Okres obowiązywania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki jest niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Okres ten nie może przekraczać dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 3.

2. Środek ochronny pozostaje w mocy przez każdy przedłużony okres, do czasu uzyskania wyniku przeglądu na mocy art. 3.

3. Pierwotny okres obowiązywania środka ochronnego można wyjątkowo przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że środek ochronny jest nadal niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody i dla ułatwienia dostosowania oraz pod warunkiem że istnieją dowody na to, iż przemysł unijny jest w trakcie dostosowywania.

4. Każde przedłużenie na mocy ust. 3 niniejszego artykułu poprzedza się dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia publikuje się zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7. Dochodzenie i wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu są, odpowiednio, prowadzone i podejmowane zgodnie z art. 5, 8 i 9.

6. Łączny okres obowiązywania środka ochronnego, wraz z wszelkimi tymczasowymi środkami ochronnymi, nie może przekroczyć czterech lat.

7. Środka ochronnego nie stosuje się po zakończeniu okresu przejściowego.

8. Nie stosuje się żadnych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu produktu, który podlegał uprzednio takiemu środkowi, z wyjątkiem jednorazowej sytuacji, gdy mogą być one zastosowane przez czas równy połowie okresu, podczas którego środek ten był uprzednio stosowany, pod warunkiem że okres niestosowania wynosi co najmniej rok.

Artykuł 11

Najbardziej oddalone regiony Unii

W przypadku gdy jakikolwiek produkt pochodzący z Kolumbii lub Peru jest przywożony w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że poważnie pogarsza to sytuację lub grozi poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej jednego lub większej liczby najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE, można nałożyć środek ochronny zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Artykuł 12

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów, w jakich o nie wystąpiono.

2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być ujawniane bez wyraźnej zgody udzielającego tych informacji.

3. W każdym z wniosków o zachowanie poufności określa się powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak udzielający informacji zastrzega, że nie mogą być one podawane do wiadomości publicznej ani ujawniane, w formie pełnej lub skróconej, oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje są w każdym przypadku uważane za poufne, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla udzielającego tych informacji lub źródła tych informacji.

5. Ust. 1–4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne, a w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes zainteresowanych osób fizycznych i prawnych w tym, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 13

Sprawozdanie

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania, wdrażania i wypełniania zobowiązań zawartych w umowie oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Sprawozdanie zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, uprzednich środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych oraz o przypadkach zakończenia dochodzeń i postępowań bez wprowadzania środków.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wdrażania umowy, w tym o wypełnianiu zobowiązań określonych w tytule IX umowy oraz o działaniach grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

4. Sprawozdanie zawiera streszczenie danych statystycznych i ewolucji handlu z Kolumbią i Peru oraz aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z Kolumbii i Peru.

5. W ciągu miesiąca od dnia przedłożenia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję do udziału w posiedzeniu *ad hoc* komisji przedmiotowo właściwej, w celu przedstawienia i objaśnienia przez Komisję wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

6. Nie później niż trzy miesiące po przedłożeniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu [1] („komitet"). Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 4.

5. Komitet może badać sprawy odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia zgłaszane przez Komisję lub na wniosek jednego z państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą zwracać się o informacje oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub bezpośrednio z Komisją.

ROZDZIAŁ II

MECHANIZM STABILIZACYJNY DOTYCZĄCY BANANÓW

Artykuł 15

Mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów

1. W odniesieniu do bananów pochodzących z Kolumbii lub Peru objętych pozycją 0803 00 19 nomenklatury scalonej (świeże banany, wyłączając plantany), którym w harmonogramie znoszenia ceł przypisano kategorię znoszenia ceł „BA", do dnia 31 grudnia 2019 r. stosuje się mechanizm stabilizacyjny.

2. W odniesieniu do przywozu produktów, o których mowa w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w drugiej i trzeciej kolumnie tabeli w załączniku. Gdy wielkość progowa dla Kolumbii lub Peru zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja, w trybie pilnym, o którym mowa w art. 14 ust. 4, przyjmuje akt wykonawczy, na mocy którego może ona tymczasowo zawiesić cło preferencyjne stosowane do produktów pochodzących z danego państwa w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego albo ustalić, że takie zawieszenie cła nie jest odpowiednie.

3. Przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków zgodnie z ust. 2 Komisja bierze pod uwagę wpływ omawianego przywozu na sytuację unijnego rynku bananów. Analiza ta obejmuje takie elementy jak wpływ omawianego przywozu na poziom cen w Unii, stan przywozu z innych źródeł oraz ogólna stabilność rynku Unii.

[1] Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

4. W przypadku gdy Komisja zadecyduje o zawieszeniu mającego zastosowanie cła preferencyjnego, stosuje ona niższą z dwóch stawek obowiązujących w chwili podjęcia takiego działania: stawkę podstawową cła lub stawkę cła państwa najbardziej uprzywilejowanego.

5. W przypadku gdy Komisja podejmie działania, o których mowa w ust. 2 i 4, przeprowadza ona niezwłocznie konsultacje z państwem lub państwami, których one dotyczą, w celu analizy i oceny sytuacji na podstawie dostępnych danych faktycznych.

6. Stosowanie mechanizmu stabilizacyjnego dla bananów określonego w niniejszym rozdziale pozostaje bez uszczerbku dla stosowania jakichkolwiek środków określonych w rozdziale I. Jednakże środki podjęte na mocy przepisów obu rozdziałów nie mogą być stosowane jednocześnie.

7. Środki, o których mowa w ust. 2 i 4, stosuje się wyłącznie w okresie kończącym się z dniem 31 grudnia 2019 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 16

Przepisy wykonawcze

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A i dodatku 5 do załącznika II (Dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) oraz w dodatku 1 (Znoszenie ceł) do załącznika I do umowy, zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania umowy zgodnie z jej art. 330. Zawiadomienie określające datę rozpoczęcia stosowania umowy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 stycznia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
L. CREIGHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela wielkości progowych przywozu, których przekroczenie powoduje rozpoczęcie stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów przewidzianego w sekcji B dodatku 1 załącznika I do umowy: w przypadku Kolumbii, w podsekcji 1, a w przypadku Peru w podsekcji 2

Rok	Wielkość progowa przywozu w przypadku Kolumbii (w tonach)	Wielkość progowa przywozu w przypadku Peru (w tonach)
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.	1 350 000	67 500
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r.	1 417 500	71 250
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.	1 485 000	75 000
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.	1 552 500	78 750
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r.	1 620 000	82 500
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2015 r.	1 687 500	86 250
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2016 r.	1 755 000	90 000
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r.	1 822 500	93 750
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2018 r.	1 890 000	97 500
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2019 r.	1 957 500	101 250
Od dnia 1 stycznia 2020 r.	nie dotyczy	nie dotyczy

OŚWIADCZENIE KOMISJI

Komisja z zadowoleniem przyjmuje zawarte w pierwszym czytaniu porozumienie między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie rozporządzenia (UE) nr 19/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony [1].

Zgodnie z tym, co przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 19/2013, Komisja będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdania z wdrażania umowy oraz będzie gotowa do dyskusji z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego na temat wszelkich kwestii wynikających z wdrażania Umowy.

Komisja będzie przywiązywała szczególną wagę do skutecznego wdrażania zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju zawartych w umowie, uwzględniając szczegółowe informacje dostarczane przez odnośne organy odpowiedzialne za monitorowanie podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz wielostronnych porozumień dotyczących środowiska wymienionych w tytule IX umowy. W tym kontekście Komisja będzie również zasięgała opinii odpowiednich grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

Po wygaśnięciu mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów w dniu 31 grudnia 2019 r. Komisja dokona oceny sytuacji na unijnym rynku bananów i sytuacji unijnych producentów bananów. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyniki tej oceny i dołączy do nich wstępną ocenę funkcjonowania „Programme d'Options Spécifiques à l'Éloignement et l'Insularité" (POSEI) w zakresie ochrony produkcji bananów w Unii.

[1] Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE

Parlament Europejski i Komisja zgadzają się co do znaczenia ścisłej współpracy przy monitorowaniu wdrażania umowy oraz rozporządzenia (UE) nr 19/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony [1]. W tym celu obie instytucje uzgadniają, co następuje:

— Na wniosek właściwej komisji Parlamentu Europejskiego Komisja przedstawia jej sprawozdanie dotyczące konkretnych obaw co do wypełniania przez Kolumbię lub Peru swych zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju.

— Jeżeli Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja uważnie zbada, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu (UE) nr 19/2013 warunki wszczęcia dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi ona właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

[1] Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 20/2013

z dnia 15 stycznia 2013 r.

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich negocjacji z niektórymi państwami Ameryki Środkowej („Ameryka Środkowa") w celu zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony („umowa").

(2) Po zakończeniu negocjacji umowa została podpisana w dniu 29 czerwca 2012 r., Parlament Europejski wyraził zgodę na jej zawarcie w dniu 11 grudnia 2012 r. i ma ona być stosowana zgodnie z jej art. 353.

(3) Konieczne jest określenie najbardziej odpowiedniej procedury w celu zagwarantowania skutecznego stosowania niektórych postanowień umowy dotyczących dwustronnej klauzuli ochronnej, oraz procedury stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów uzgodnionego z Ameryką Środkową.

(4) Należy również ustanowić odpowiednie mechanizmy ochronne, aby zapobiec powstaniu poważnej szkody dla unijnego sektora uprawy bananów, który jest sektorem o dużym znaczeniu dla producentów rolnych w wielu najbardziej oddalonych regionach Unii. Niewielkie możliwości zróżnicowania produkcji w tych regionach spowodowane ich warunkami naturalnymi sprawiają, że sektor bananów jest szczególnie wrażliwy. Dlatego też konieczne jest ustanowienie skutecznych mechanizmów zarządzania preferencyjnym przywozem z odnośnych państw trzecich, aby zagwarantować utrzymanie najlepszych możliwych warunków unijnej produkcji bananów, z uwagi na fakt, iż jest to kluczowy sektor pod względem zatrudnienia na pewnych obszarach, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych.

(5) Należy zdefiniować pojęcia „poważna szkoda", „groźba poważnej szkody" i „okres przejściowy", o których mowa w art. 104 i 105 umowy.

(6) Zgodnie z art. 104 umowy zastosowanie środków ochronnych powinno być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że powoduje to powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla producentów krajowych produkujących towary podobne lub bezpośrednio konkurujące.

(7) Należy umożliwić zastosowanie specjalnych przepisów ochronnych w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że poważnie pogarsza to sytuację gospodarczą lub grozi poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej któregokolwiek z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(8) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 104 ust. 2 umowy.

(9) Działania związane z monitorowaniem i przeglądem umowy, prowadzeniem dochodzeń, a także, w razie konieczności, z nałożeniem środków ochronnych powinny odbywać się w jak najbardziej przejrzysty sposób.

(10) Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania umowy oraz stosowania środków ochronnych i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów.

[1] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2012 r.

(11) Wyzwania dotyczące przestrzegania w Ameryce Środkowej praw człowieka, praw socjalnych, pracowniczych i środowiskowych w związku z produktami z tego regionu wymagają ścisłego dialogu między Komisją i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego Unii.

(12) Należy podkreślić znaczenie przestrzegania międzynarodowych standardów pracy określonych i nadzorowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy.

(13) Komisja powinna monitorować przestrzeganie przez Amerykę Środkową standardów socjalnych i środowiskowych określonych w części IV tytuł VIII umowy.

(14) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody, na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

(15) W związku z powyższym kluczowe znaczenie dla ustalenia, czy spełnione są warunki zastosowania środków ochronnych ma wiarygodność danych statystycznych dotyczących całości przywozu z Ameryki Środkowej do Unii.

(16) W niektórych przypadkach wzrost przywozu skoncentrowany w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów lub państw członkowskich Unii może poważnie pogorszyć lub może grozić poważnym pogorszeniem lub też może spowodować powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody w ich sytuacji gospodarczej. W przypadku zwiększonego przywozu skoncentrowanego w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów lub państw członkowskich Unii Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia uprzednich środków nadzoru.

(17) Zgodnie z art. 111 ust. 3 umowy, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja powinna opublikować zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(18) Zgodnie z art. 111 ust. 3 umowy należy określić szczegółowe przepisy regulujące wszczynanie dochodzeń, dostęp zainteresowanych stron do zebranych informacji oraz kontrolę tych informacji przez zainteresowane strony, wysłuchiwanie zainteresowanych stron, których to dotyczy, oraz zapewnienie im możliwości przedstawienia swoich opinii.

(19) Zgodnie z art. 116 umowy Komisja powinna pisemnie powiadomić Amerykę Środkową o wszczęciu dochodzenia oraz przekazać Komitetowi Stowarzyszenia jego wyniki.

(20) Na mocy art. 112 umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzenia oraz terminów ustalenia, czy środki ochronne są odpowiednie, z myślą o zapewnieniu jak najszybszego dokonywania takich ustaleń, w celu zwiększenia pewności prawa dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

(21) Zastosowanie każdego środka ochronnego powinno być poprzedzone dochodzeniem, z zastrzeżeniem możliwości zastosowania tymczasowych środków ochronnych przez Komisję w krytycznych okolicznościach, o których mowa w art. 106 umowy.

(22) Ścisłe monitorowanie powinno ułatwić terminowe podjęcie decyzji w sprawie ewentualnego wszczęcia dochodzenia lub nałożenia środków. Dlatego też od dnia rozpoczęcia stosowania umowy Komisja powinna regularnie monitorować przywóz bananów. Na należycie umotywowany wniosek należy rozszerzyć monitorowanie na inne sektory.

(23) Należy umożliwić szybkie zawieszanie ceł preferencyjnych na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, gdy przywóz przekroczy określoną roczną wielkość progową przywozu. Przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym zastosowaniu mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów należy uwzględnić stabilność unijnego rynku bananów.

(24) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia powstaniu poważnej szkody lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie z art. 105 umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.

(25) Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z państwem Ameryki Środkowej, na który mają wpływ te środki.

(26) Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, przewidzianych w umowie, wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych, wprowadzania uprzednich środków nadzoru, zakończenia dochodzenia bez wprowadzania środków oraz tymczasowego wstrzymywania preferencyjnych ceł ustanowionych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów uzgodnionego z Ameryką Środkową. W celu zapewnienia

jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję [1].

(27) W przypadku przyjmowania środków nadzoru i tymczasowych środków ochronnych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki tych środków i ich sekwencyjną logikę w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. W przypadku gdyby opóźnienie we wprowadzaniu tymczasowych środków ochronnych miało spowodować trudną do naprawienia szkodę, Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.

(28) Ze względu na charakter i stosunkowo krótki okres obowiązywania środków przewidzianych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów oraz w celu zapobieżenia negatywnym skutkom dla sytuacji na unijnym rynku bananów Komisja powinna również przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do tymczasowego zawieszenia stosowanego preferencyjnie cła ustanowionego w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów lub w celu ustalenia, że takie tymczasowe zawieszenie cła nie jest odpowiednie. W przypadku zastosowania aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie należy zastosować procedurę doradczą.

(29) Komisja powinna wykorzystywać mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów w sposób staranny i skuteczny, aby uniknąć groźby poważnego pogorszenia sytuacji lub poważnego pogorszenia sytuacji producentów w najbardziej oddalonych regionach Unii. Od dnia 1 stycznia 2020 r. ogólny dwustronny mechanizm ochronny, w tym szczegółowe przepisy dotyczące regionów najbardziej oddalonych, pozostaje w mocy.

(30) W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A do załącznika IIy (Dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) i w dodatku 2 do załącznika I (Znoszenie należności celnych) do umowy, zastosowanie powinien mieć art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [2].

(31) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do produktów pochodzących z Unii lub z Ameryki Środkowej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OCHRONNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „produkt" oznacza towar pochodzący z Unii lub z państwa Ameryki Środkowej i, w przypadku gdy produkt stanowi przedmiot dochodzenia, może obejmować jedną lub kilka pozycji taryfowych lub ich podsegment w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej lub jakąkolwiek segmentację produktów powszechnie stosowaną w przemyśle unijnym;

b) „zainteresowane strony" oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu;

c) „przemysł unijny" oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, prowadzących działalność na terytorium Unii, producentów unijnych, których łączna produkcja produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tych produktów lub, w przypadku gdy produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny jest tylko jednym z szeregu produktów wytwarzanych przez producentów unijnych, konkretne działania służące produkcji produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;

d) „poważna szkoda" oznacza znaczące ogólne osłabienie;

e) „groźba poważnej szkody" oznacza poważną szkodę, której powstanie jest w sposób oczywisty nieuchronne;

f) „poważne pogorszenie" oznacza znaczące zakłócenia w danym sektorze lub przemyśle unijnym;

g) „groźba poważnego pogorszenia" oznacza znaczące zakłócenia, które są w sposób oczywisty nieuchronne;

[1] Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.
[2] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

h) „okres przejściowy" oznacza dziesięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania umowy w odniesieniu do produktu, dla którego w harmonogramie znoszenia ceł strony UE, określonym w załączniku I (Znoszenie należności celnych) do umowy („harmonogram znoszenia ceł") przewidziano okres znoszenia ceł krótszy niż dziesięć lat lub okres znoszenia ceł plus trzy lata, w przypadku produktów, dla których w harmonogramie znoszenia ceł przewidziano okres znoszenia ceł wynoszący dziesięć lat lub więcej;

i) „państwo Ameryki Środkowej" oznacza Kostarykę, Salwador, Gwatemalę, Honduras, Nikaraguę lub Panamę.

Ustalenie istnienia groźby poważnej szkody w rozumieniu akapitu pierwszego lit. e) opiera się na sprawdzalnych faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach lub nikłym prawdopodobieństwie. Aby ustalić istnienie groźby poważnej szkody, bierze się pod uwagę między innymi sporządzone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, prognozy, szacunki i analizy.

Artykuł 2

Zasady

1. Środek ochronny może zostać nałożony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy w wyniku obniżenia lub zniesienia należności celnych produkt pochodzący z Ameryki Środkowej jest przywożony do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że powoduje to powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

2. Środek ochronny może przyjąć jedną z następujących form:

a) zawieszenie dalszego obniżania stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w harmonogramie znoszenia ceł;

b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z dwóch następujących poziomów:

— stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w momencie wprowadzania środka, lub

— stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień wejścia w życie umowy.

3. Środki ochronne nie mogą być stosowane w ramach limitów preferencyjnych bezcłowych kontyngentów taryfowych przyznanych na podstawie umowy.

Artykuł 3

Monitorowanie

1. Komisja monitoruje ewolucję danych statystycznych dotyczących przywozu bananów z państw Ameryki Środkowej. W tym celu Komisja regularnie współpracuje i prowadzi regularną wymianę danych z państwami członkowskimi i przemysłem unijnym.

2. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanych sektorów przemysłu Komisja może rozważyć rozszerzenie monitorowania na inne sektory.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z monitorowania zawierające aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z państw Ameryki Środkowej, jak również dotyczące tych sektorów, na które rozszerzono monitorowanie.

4. Komisja monitoruje przestrzeganie przez państwa Ameryki Środkowej standardów socjalnych i środowiskowych określonych w części IV tytuł VIII umowy.

Artykuł 4

Wszczęcie postępowania

1. Postępowanie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla Komisji oczywiste, że w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania zawiera dowody potwierdzające spełnienie warunków nałożenia środka ochronnego określonych w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

3. Postępowanie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub regionów najbardziej oddalonych, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków wszczęcia postępowania, zgodnie z art. 5 ust. 5.

4. Jeżeli tendencje w przywozie z państwa Ameryki Środkowej zdają się wymagać wprowadzenia środków ochronnych, państwo członkowskie informuje o tym Komisję. Informacje te obejmują dostępne dowody, zgodnie z art. 5 ust. 5.

5. Gdy Komisja otrzyma wniosek o wszczęcie postępowania lub uzna wszczęcie postępowania z własnej inicjatywy za odpowiednie zgodnie z ust. 1, przekazuje te informacje państwom członkowskim.

6. Jeżeli oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* zgodnie z art. 5 ust. 5 – uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna postępowanie i publikuje zawiadomienie o jego wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie postępowania następuje w terminie jednego miesiąca od otrzymania przez Komisję wniosku lub informacji zgodnie z ust. 1.

7. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 6:

a) przedstawia się streszczenie otrzymanych informacji oraz wzywa do przekazywania Komisji wszelkich istotnych informacji;

b) określa się termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje stanowiska na piśmie oraz przekazywać informacje, jeśli te stanowiska i informacje mają być uwzględnione w postępowaniu;

c) określa się termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 9.

Artykuł 5

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja rozpoczyna dochodzenie. Termin określony w ust. 3 rozpoczyna bieg z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji w sprawie wszczęcia dochodzenia.

2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu spełnienia każdego takiego żądania. Jeżeli informacje te są przedmiotem ogólnego zainteresowania i nie są poufne w rozumieniu art. 12, dodaje się je do dokumentów niepoufnych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

3. W miarę możliwości dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od jego wszczęcia. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby zainteresowanych stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja informuje wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając jego przyczyny.

4. Komisja dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków określonych w art. 2 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wpływające na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu ustalenia zaistnienia poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogły spowodować powstanie poważnej szkody lub grożą powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

6. Zainteresowane strony, które przekazały informacje zgodnie z art. 4 ust. 7 lit. b), oraz przedstawiciele zainteresowanego państwa Ameryki Środkowej mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub państw członkowskich, pod warunkiem że informacje te są istotne dla sprawy i nie są poufne w rozumieniu art. 12 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zainteresowane strony, które przekazały informacje mogą przedstawić Komisji swoje stanowisko w sprawie informacji. W przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* na poparcie tego stanowiska, Komisja uwzględnia takie stanowisko.

7. Komisja zapewnia, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

8. Komisja, gdy tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepoufnych za pomocą platformy internetowej, którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 12. Dostęp do tej platformy internetowej otrzymają zainteresowane strony oraz państwa członkowskie i Parlament Europejski.

9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron, w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik dochodzenia może rzeczywiście wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.

Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja ponownie wysłuchuje zainteresowane strony.

10. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudnione, Komisja może dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględnia ona takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.

11. Komisja powiadamia na piśmie odnośne państwo Ameryki Środkowej o wszczęciu dochodzenia.

Artykuł 6

Uprzednie środki nadzoru

1. Komisja może przyjąć uprzednie środki nadzoru w odniesieniu do przywozu z państwa Ameryki Środkowej, w przypadku gdy:

a) tendencje przywozowe dla produktu mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 2 i 4; lub

b) ma miejsce gwałtowny wzrost przywozu bananów skoncentrowany w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów Unii.

2. Komisja przyjmuje uprzednie środki nadzoru zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

3. Uprzednie środki nadzoru przyjmuje się na czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, okres obowiązywania tych środków upływa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu, następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia ich wprowadzenia.

Artykuł 7

Nałożenie tymczasowych środków ochronnych

1. Tymczasowe środki ochronne stosuje się w krytycznych okolicznościach, w których opóźnienie spowodowałoby trudne do naprawienia szkody, stosownie do wstępnych ustaleń w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające, że w wyniku obniżenia lub zniesienia cła zgodnie z harmonogramem znoszenia ceł, przywóz produktu pochodzącego z państwa Ameryki Środkowej zwiększył się i że powoduje powstanie poważnej szkody lub grozi powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2. W przypadku szczególnie pilnej potrzeby, w tym w przypadku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 4.

2. W przypadku wystąpienia przez jedno z państw członkowskich z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Okres stosowania tymczasowych środków ochronnych nie może przekroczyć 200 dni kalendarzowych.

4. Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na fakt, iż dochodzenie wykazało, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 2 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych tymczasowych środków ochronnych są automatycznie zwracane.

5. Tymczasowe środki ochronne stosowane są w odniesieniu do każdego produktu wprowadzanego do swobodnego obrotu po dniu wejścia w życie tych środków. Takie środki nie mogą jednak uniemożliwiać wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, w przypadku gdy docelowy przywozu takich produktów nie może zostać zmieniony.

Artykuł 8

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

1. W przypadku gdy z ostatecznych ustaleń wynika, że warunki określone w art. 2 ust. 1 nie są spełnione, Komisja przyjmuje decyzję kończącą dochodzenie i postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie przedstawiające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich istotnych kwestiach faktycznych i prawnych.

Artykuł 9

Nałożenie ostatecznych środków ochronnych

1. W przypadku gdy ustalone ostatecznie fakty wskazują, że spełnione zostały warunki określone w art. 2 ust. 1, Komisja przekazuje sprawę Komitetowi Stowarzyszenia do zbadania zgodnie z art. 116 umowy. W przypadku gdy w ciągu 30 dni od przekazania mu sprawy Komitet Stowarzyszenia nie wyda zalecenia ani nie zostanie uzgodnione satysfakcjonujące rozwiązanie, Komisja może podjąć decyzję o nałożeniu ostatecznych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych elementów stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń.

Artykuł 10

Okres obowiązywania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki jest niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Okres ten nie może przekraczać dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 3.

2. Środek ochronny pozostaje w mocy przez każdy przedłużony okres do czasu uzyskania wyniku przeglądu na mocy art. 3.

3. Pierwotny okres obowiązywania środka ochronnego można wyjątkowo przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że środek ochronny jest nadal niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody oraz pod warunkiem że istnieją dowody na to, iż przemysł unijny jest w trakcie dostosowywania.

4. Każde przedłużenie na mocy ust. 3 niniejszego artykułu poprzedza się dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia publikuje się zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7. Dochodzenie i wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu są, odpowiednio, prowadzone i podejmowane zgodnie z art. 5, 8 i 9.

6. Łączny okres obowiązywania środka ochronnego, wraz z wszelkimi tymczasowymi środkami ochronnymi, nie może przekroczyć czterech lat.

7. O ile dane państwo Ameryki Środkowej nie wyraziło na to zgody, środka ochronnego nie stosuje się po zakończeniu okresu przejściowego.

8. Nie stosuje się żadnych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu produktu, który wcześniej podlegał takiemu środkowi, o ile nie upłynął czas równy połowie bezpośrednio poprzedzającego okresu, podczas którego środek ochronny był zastosowany.

Artykuł 11

Najbardziej oddalone regiony Unii

W przypadku gdy jakikolwiek produkt pochodzący z państwa Ameryki Środkowej jest przywożony w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że poważnie pogarsza to sytuację lub grozi poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej jednego lub większej liczby najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE, można nałożyć środek ochronny zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Artykuł 12

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów, w jakich o nie wystąpiono.

2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być ujawniane bez wyraźnej zgody udzielającego tych informacji.

3. W każdym z wniosków o zachowanie poufności określa się powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak udzielający informacji zastrzega, że nie mogą być one podawane do wiadomości publicznej ani ujawniane, w formie pełnej lub skróconej, oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje są w każdym przypadku uważane za poufne, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla udzielającego tych informacji lub źródła tych informacji.

5. Ust. 1–4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne, a w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes zainteresowanych osób fizycznych i prawnych w tym, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 13

Sprawozdanie

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania, wdrażania i wypełniania zobowiązań zawartych w części IV umowy oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Sprawozdanie zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, uprzednich środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych oraz o przypadkach zakończenia dochodzeń i postępowań bez wprowadzania środków.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wdrażania umowy, w tym o wypełnianiu zobowiązań określonych w części IV tytuł VIII umowy oraz o działaniach grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

4. Sprawozdanie zawiera streszczenie danych statystycznych i ewolucji w handlu z państwami Ameryki Środkowej oraz aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z państw Ameryki Środkowej.

5. W ciągu miesiąca od dnia przedłożenia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję do udziału w posiedzeniu ad hoc komisji przedmiotowo właściwej, w celu przedstawienia i objaśnienia przez Komisję wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

6. Nie później niż trzy miesiące po przedłożeniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu [1] („komitet"). Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 4.

5. Komitet może badać sprawy odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia zgłaszane przez Komisję lub na wniosek jednego z państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą zwracać się o informacje oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub bezpośrednio z Komisją.

ROZDZIAŁ II

MECHANIZM STABILIZACYJNY DOTYCZĄCY BANANÓW

Artykuł 15

Mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów

1. W odniesieniu do bananów pochodzących z Ameryki Środkowej objętych pozycją 0803 00 19 nomenklatury scalonej (świeże banany, wyłączając plantany), którym w harmonogramie znoszenia ceł przypisano kategorię „ST", do dnia 31 grudnia 2019 r. stosuje się mechanizm stabilizacyjny.

2. W odniesieniu do przywozu produktów, o których mowa w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w tabeli w załączniku. Przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, z preferencyjną stawką cła wymaga okazania, oprócz świadectwa pochodzenia, zgodnie z załącznikiem II (Dotyczącym definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) do umowy, świadectwa wywozu wydanego przez właściwe organy państwa Ameryki Środkowej, z którego dane produkty są wywożone. Gdy wielkość progowa dla państwa Ameryki Środkowej zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja, w trybie pilnym, o którym mowa w art. 14 ust. 4, przyjmuje akt wykonawczy, na mocy którego może ona tymczasowo zawiesić cło preferencyjne stosowane do produktów pochodzących z danego państwa w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego albo ustalić, że takie zawieszenie cła nie jest odpowiednie.

3. Przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków zgodnie z ust. 2 Komisja bierze pod uwagę wpływ omawianego przywozu na sytuację unijnego rynku bananów. Analiza ta obejmuje takie elementy jak wpływ omawianego przywozu na poziom cen w Unii, stan przywozu z innych źródeł oraz ogólna stabilność rynku Unii.

[1] Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

4. W przypadku gdy Komisja zadecyduje o zawieszeniu mającego zastosowanie cła preferencyjnego, stosuje ona niższą z dwóch stawek obowiązujących w chwili podjęcia takiego działania: stawkę podstawową cła lub stawkę cła państwa najbardziej uprzywilejowanego.

5. W przypadku gdy Komisja podejmie działania, o których mowa w ust. 2 i 4, przeprowadza ona niezwłocznie konsultacje z państwem lub państwami Ameryki Środkowej, których one dotyczą, w celu analizy i oceny sytuacji na podstawie dostępnych danych faktycznych.

6. Stosowanie mechanizmu stabilizacyjnego określonego w niniejszym rozdziale pozostaje bez uszczerbku dla stosowania jakichkolwiek środków określonych w rozdziale I. Jednakże środki podjęte na mocy przepisów obu rozdziałów nie mogą być stosowane jednocześnie.

7. Środki, o których mowa w ust. 2 i 4, stosuje się wyłącznie w okresie kończącym się z dniem 31 grudnia 2019 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 16

Przepisy wykonawcze

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A do załącznika II (Dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) i w dodatku 2 do załącznika I (Znoszenie należności celnych) do umowy, zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania umowy zgodnie z jej art. 353. Zawiadomienie określające datę rozpoczęcia stosowania umowy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 stycznia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
L. CREIGHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela wielkości progowych przywozu, których przekroczenie powoduje rozpoczęcie stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów przewidzianego w dodatku 3 do załącznika I do umowy

Rok	Wielkość progowa przywozu (w tonach)					
	Kostaryka	Panama	Honduras	Gwatemala	Nikaragua	Salwador
Do dnia 31 grudnia 2010 r.	1 025 000	375 000	50 000	50 000	10 000	2 000
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.	1 076 250	393 750	52 500	52 500	10 500	2 100
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.	1 127 500	412 500	55 000	55 000	11 000	2 200
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.	1 178 750	431 250	57 500	57 500	11 500	2 300
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r.	1 230 000	450 000	60 000	60 000	12 000	2 400
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2015 r.	1 281 250	468 750	62 500	62 500	12 500	2 500
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2016 r.	1 332 500	487 500	65 000	65 000	13 000	2 600
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r.	1 383 750	506 250	67 500	67 500	13 500	2 700
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2018 r.	1 435 000	525 000	70 000	70 000	14 000	2 800
Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2019 r.	1 486 250	543 750	72 500	72 500	14 500	2 900
Od dnia 1 stycznia 2020 r.	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy

OŚWIADCZENIE KOMISJI

Komisja z zadowoleniem przyjmuje zawarte w pierwszym czytaniu porozumienie między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie rozporządzenia (UE) nr 20/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony [1].

Zgodnie z tym, co przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 20/2013, Komisja będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdania z wdrażania części IV umowy oraz będzie gotowa do dyskusji z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego na temat wszelkich kwestii wynikających z wdrażania części IV umowy

Komisja będzie przywiązywała szczególną wagę do skutecznego wdrażania zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju zawartych w umowie, uwzględniając szczegółowe informacje dostarczane przez organy odpowiedzialne za monitorowanie podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz wielostronnych porozumień dotyczących środowiska wymienionych w części IV tytuł VIII umowy. W tym kontekście Komisja będzie również zasięgała opinii odpowiednich grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

Po wygaśnięciu mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów w dniu 31 grudnia 2019 r. Komisja dokona oceny sytuacji na unijnym rynku bananów i sytuacji unijnych producentów bananów. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyniki tej oceny i dołączy do nich wstępną ocenę funkcjonowania „Programme d'Options Spécifiques à l'Éloignement et l'Insularité" (POSEI) w zakresie ochrony produkcji bananów w Unii.

[1] Zob. s. 13 niniejszego Dziennika Urzędowego.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE

Parlament Europejski i Komisja zgadzają się co do znaczenia ścisłej współpracy przy monitorowaniu wdrażania części IV umowy oraz rozporządzenia (UE) nr 20/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony [1]. W tym celu obie instytucje uzgadniają, co następuje:

— Na wniosek właściwej komisji Parlamentu Europejskiego Komisja przedstawia jej sprawozdanie dotyczące konkretnych obaw co do wypełniania przez państwa Ameryki Środkowej swych zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju.

— Jeżeli Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja uważnie zbada, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu (UE) nr 20/2013 warunki wszczęcia dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi ona właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

[1] Zob. s. 13 niniejszego Dziennika Urzędowego.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL